

POSTANOWIENIE

29 sierpnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 29 sierpnia 2024 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku T. K.
z udziałem K. K.
o dział spadku,
na skutek skargi kasacyjnej K. K.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach
z 3 października 2023 r., II Ca 931/23,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Uczestnik postępowania K. K. wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z 3 października 2023 r., zaskarżając je w całości, wnosząc o jego uchylenie oraz o uchylenie poprzedzającego go postanowienia wstępnego Sądu Rejonowego w Kielcach z 23 marca 2023 r. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na występujące w sprawie istotne zagadnienia prawne:

1) Czy znowelizowana treść art. 367¹ k.p.c. ustawą z 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego, ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, ustawy - Kodeks postępowania karnego oraz niektórych

innych ustaw, pozbawiona uzasadnienia aksjologicznego ochroną zdrowia spowodowaną pandemią COVID, stanowi rozpoznanie sprawy z naruszeniem prawa do sądu określonego w art. 45 ust. 1 Konstytucji, a to w świetle tezy uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 26 kwietnia 2023 r., III PZP 6/22, a w konsekwencji czy prowadzi nieważności postępowania na podstawie art. 379 pkt 4 k.p.c.?

2) Czy zmieniający skład sądu rozpoznającego sprawę z trzech sędziów na skład jednego sędziego ma zastosowanie do spraw wszczętych przed wejściem w życie [powołanej wcześniej ustawy z dnia 7 lipca 2023 r.] nowelizującej treść art. 367¹ k.p.c. i co do których wyznaczony już został skład trzech sędziów?

3) Czy zgodnie z dyrektywami określonymi art. 948 § 1 k.c. dopuszczalna jest interpretacja testamentu wskazująca na rozrządzenie zapisem zwykłym prawa własności lokalu przekształconego po sporządzeniu testamentu a przed otwarciem spadku, w sytuacji gdy testator w treści testamentu odwołuje się wyłącznie do przysługującego mu w chwili testowania spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu?

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest zagadnienie nowe, nierozwiązane dotychczas w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może przyczynić się do rozwoju prawa. Zagadnienie prawne powinno, przede wszystkim, być sformułowane w oparciu o okoliczności mieszczące się w stanie faktycznym sprawy wynikającym z dokonanych przez sąd ustaleń (postanowienie Sądu Najwyższego z 7 czerwca 2001 r., III CZP 33/01), a jednocześnie być przedstawione w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, aby umożliwić Sądowi Najwyższemu udzielenie uniwersalnej odpowiedzi, niesprowadzającej się do samej subsumpcji i rozstrzygnięcia konkretnego sporu (postanowienia Sądu Najwyższego: z 15 października 2002 r., III CZP 66/02; z 22 października 2002 r., III CZP 64/02; z 5 grudnia 2008 r., III CZP 119/08).

Autor skargi kasacyjnej nie sporządził w sposób prawidłowy uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej w zakresie wszystkich trzech zagadnień. W skardze nie ma bowiem nie tylko pogłębionego wywodu odnoszącego się do

sygnalizowanych problemów prawnych, analizy doktryny i orzecznictwa, możliwych rozbieżnych interpretacji i racji jurydycznych stojących za każdą z nich, ale w ogóle nie zostały przedstawione żadne argumenty dotyczące sformułowanych zagadnień. Uzasadnienie skargi w tym zakresie ogranicza się do powtórzenia treści trzech zagadnień oraz stwierdzenia, że z uwagi na te zagadnienia wniosek kasacyjny jest uzasadniony (k. 3-4 skargi kasacyjnej). Nie ulega natomiast wątpliwości, że taki pogłębiony wywód jest niezbędny w szczególności w sytuacji, gdy skarżący zdaje się uważać, że rozpoznanie sprawy w składzie przewidzianym w przepisach Kodeksu postępowania cywilnego może prowadzić do nieważności postępowania.

Ponadto trzecie zagadnienie prawne nie ma charakteru uniwersalnego, o czym przekonuje jego szczegółowość i silne powiązanie z konkretnym stanem faktycznym, co oznacza, że znaczenie tego zagadnienia nie wykracza poza niniejszą sprawę. W istocie skarżący nie dąży do rozstrzygnięcia abstrakcyjnego problemu prawnego dotyczącego wykładni art. 948 § 1 k.c., ale weryfikacji trafności rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji odnoszącego się do interpretacji konkretnego rozrządzenia testamentowego.

Już tylko na marginesie można wskazać na rażącą wadliwość językową sformułowanych zagadnień, która znacząco utrudnia ich zrozumienie. Z pierwszego zagadnienia wynika bowiem, że „znowelizowana treść art. 367¹ k.p.c. ... stanowi rozpoznanie sprawy”, a z drugiego, że „zmieniający skład sądu ... ma zastosowanie do spraw”.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

(D.Z.)

[ms]

